

شیوع هلیکوباتر پیلوری در ضایعه های آندوسکوپی بیماران مرکز آموزشی-درمانی بوعلی سینای قزوین (۱۳۸۱)

دکتر علی اکبر حاج‌آقامحمدی* دکتر همایون شیخ‌الاسلامی** دکتر رؤیا اسماعیلی***

Prevalence of Helicobacter Pylori infection in different endoscopic lesions of patients in Qazvin Bouali Sina hospital (2002)

AA.Hajagamohammadi† H.Sheikholslami R.Esmaeili

*Abstract

Background: Helicobacter pylori is known as the most common causative agent of bacterial infection in human which causes peptic ulcer and gastric tumor.

Objective: To investigate the incidence of HP infection in different endoscopic lesions from 125 patients in Qazvin Bouali Sina hospital

Methods: This was a descriptive study on endoscopic lesions of patients referred to Bouali Sina hospital in 2001-2002 (June-January). The present study was an endoscopic-based observation in which the data collected through using a questionnaire, endoscopic finding and also a biopsy from antrum for rapid ureas test if the patient was suitable to be included in our study. The data was further statistically analyzed using SPSS.

Findings: The incidence of H.P in duodenal ulcer was 70%. Other findings were: normal endoscopic appearance (58.8%), gastric ulcer (43.7%), erythema of antrum (62.2%) and esophagitis (40.7%). Epigastric pain was the most common clinical manifestation among the first four groups whereas the hurt burn was the dominant complaint in esophagitis group.

Conclusion: Following the administration of different treatment protocols against HP infection, the incidence of HP decreased in different gastrointestinal diseases.

Keywords: Helicobacter Pylori, Duodenal Ulcer, Stomach Ulcer, Peptic Ulcer, Endoscopy, Gastritis

*چکیده

زمینه: هلیکوباتر پیلوری شایع‌ترین عفونت مزمن باکتریایی انسان است که می‌تواند زخم گوارشی یا تومور معده ایجاد نماید.

هدف: مطالعه به منظور تعیین شیوع عفونت هلیکوباتر پیلوری در ضایعه‌های مختلف آندوسکوپی بیماران مراجعه‌کننده به بخش آندوسکوپی بیمارستان بوعلی سینای قزوین انجام شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه توصیفی از تیرتا بهمن ماه ۱۳۸۱ بر روی ۱۲۵ بیمار مراجعه کننده به بخش آندوسکوپی بیمارستان بوعلی سینای قزوین انجام شد. ابزار جمع‌آوری اطلاعات، آندوسکوپی و آزمون اوره‌آز سریع بود. پس از انجام آندوسکوپی و توصیف ضایعه، یک بیوپسی نیز از آتروم معده تهیه و آزمون اوره‌آز سریع انجام می‌شد. نحوه انتخاب بیماران بر اساس مراجعه بیمار به بخش آندوسکوپی بیمارستان بود.

یافته‌ها: شیوع هلیکوباتر پیلوری در زخم اثني عشر٪، آندوسکوپی طبیعی٪، زخم معده٪، ازوفارژیت٪ و ارتیم آنتر٪ بود. شایع‌ترین علامت بالینی در ازوفارژیت ترش کردن و در سایر موارد، درد اپیگاستر بود.

نتیجه‌گیری: با توجه به درمان‌های روزافزون برعلیه هلیکوباتر پیلوری، شیوع آن در ضایعه‌های مختلف گوارشی کاهش یافته است.

کلیدواژه‌ها: هلیکوباتر پیلوری، زخم اثني عشر، زخم معده، زخم پیتیک، آندوسکوپی، گاستریت

* استادیار گروه داخلی دانشگاه علوم پزشکی قزوین

** دانشیار گروه داخلی دانشگاه علوم پزشکی قزوین

*** پژوهش عمومی

آدرس مکاتبه: قزوین، مرکز آموزشی-درمانی بوعلی سینا، تلفن ۳۳۳۹۰۴۹

*** مقدمه :**

صرف اومپرازول، H_2 بلوکر یا آنتی‌بیوتیک ۲ هفته اخیر و وجود خون‌ریزی فعال از مطالعه خارج می‌شدند؛ زیرا در این موارد آزمون اوره‌آز ممکن است به طور کاذب منفی شود. در ابتدا پرسش‌نامه‌ای برای بیماران تکمیل و آندوسکوپی انجام می‌شد که علاوه بر ثبت ضایعه‌های مشاهده شده یک نمونه از محل آنتر جهت انجام آزمون اوره‌آز برداشته می‌شد.

در نهایت با مشاهده نتیجه آزمون اوره‌آز در فواصل ۱ و ۲۴ ساعت بعد، نتیجه آن در پرسش‌نامه درج می‌شد. داده‌ها با نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل شدند. لازم به ذکر است که در پایان مطالعه بیماران مشکوک به ضایعه‌های تومورال معده نیز به دلیل تعداد ناکافی آنها از مطالعه خارج شدند.

*** یافته‌ها :**

در مجموع ۱۲۵ بیمار با میانگین سنی ۴۱/۲ سال بررسی شدند که ۵۱/۲ نفر (درصد) مرد و ۶۱ نفر (۴۸/۸ درصد) زن بودند.

از نظر نتایج آندوسکوپی، ۴۵ نفر (۳۶ درصد) با میانگین سنی ۴۱/۲ سال آندوسکوپی طبیعی، ۲۷ نفر (۲۱/۶ درصد) با میانگین سنی ۴۶/۹ سال اریتم آنتروم، ۲۰ نفر (۱۶ درصد) با میانگین سنی ۴۳/۸ سال زخم اثی عشر، ۱۷ نفر (۱۳/۶ درصد) با میانگین سنی ۵۱ سال زخم معده و ۱۶ نفر (۱۲/۸ درصد) با میانگین سنی ۴۲/۸ سال مبتلا به ازوفارژیت بودند (نمودار شماره ۱).

آزمون هلیکوباتریپلوری در ۶۸ نفر (۵۴/۴ درصد) مثبت بود. عفونت هلیکوباتریپلوری در بیماران زخم اثی عشر ۷۰ درصد، اریتم آنتروم ۶۲/۲ درصد، آندوسکوپی طبیعی ۵۸/۸ درصد، زخم معده ۴۳/۷ درصد و ازوفارژیت ۴۰/۷ درصد مثبت بود (نمودار شماره ۲). در ضمن علامت اصلی بیماران در گروه ازوفارژیت ترش کردن و در سایر گروه‌ها درد اپیگاستر بود.

هلیکوباتریپلوری یک باسیل کوتاه گرم‌منفی و میکروآئروفیلیک است که به دنبال تجمع در معده، به طور عمده در عمق ژل پوشاننده مخاط معده یافت می‌شود. این میکرووارگانیسم با تولید آنزیم‌ها و پروتئین‌های مختلف و ایجاد واکنش‌های التهابی مسؤول ایجاد یا تسهیل آثار تخریبی در مخاط گوارشی است.^(۱)

از سال ۱۹۸۰ که این باکتری کشف شد، تاکنون تحقیق‌های گسترده‌ای جهت شناخت بیشتر ارتباط این ارگانیسم با ضایعه‌های مختلف گوارشی انجام شده است. تا آنجا که سازمان جهانی بهداشت آن را به عنوان یکی از شایع‌ترین عفونت‌های مژمن باکتریایی در انسان و در عین حال کارسینوژن معرفی کرده است و تخمین زده می‌شود که ۵۰ درصد افراد جهان به آن آلوده باشند.^(۲)

از آنجا که تشخیص به موقع، درمان و ریشه‌کنی این ارگانیسم سبب درمان یا پیشگیری از پیشرفت یا عود چندین بیماری گوارشی از جمله زخم‌های پیتیک، گاستریت، دئودنیت، آدنوکارسینوم، لنفوم معده و سوءه هاضمه بدون زخم می‌شود، این مطالعه با هدف تعیین شیوع این میکرووارگانیسم در ضایعه‌های مختلف آندوسکوپی بیماران مراجعه‌کننده به بخش آندوسکوپی بیمارستان بوعلی سینای قزوین انجام شد.

*** مواد و روش‌ها :**

این مطالعه توصیفی از تیر تا بهمن ماه ۱۳۸۱ در بیمارستان بوعلی سینای قزوین انجام شد. برای آندوسکوپی از دستگاه ویدئوآندوسکوپ مدل الیمپوس و برای اثبات وجود هلیکوباتریپلوری از محیط اوره‌آز سریع با حساسیت ۹۰ درصد و ویژگی ۱۰۰ درصد آندوسکوپی‌ها توسط دو نفر متخصص آندوسکوپی انجام و آزمون اوره‌آز سریع نیز توسط ایشان خوانده شد.

تمام بیماران مراجعه کننده به بخش آندوسکوپی بیمارستان بوعلی سینا وارد مطالعه شدند و در صورت

میزان شیوع هلیکوباکترپیلوری در زخم معده ۵۸/۸ درصد بود. در حالی که در مطالعه‌های مشابه قدیمی تر ۵۵ تا ۹۵ درصد و در مطالعه‌های جدیدتر ۷۰ درصد گزارش شده است.^(۱)

شایع‌ترین علامت بالینی در ۴ گروه اول یعنی آندوسکوپی طبیعی، زخم اثنی عشر، زخم معده و اریتم آنتروم، درد اپیگاستر بود که بیش‌ترین درد را (۷۰ درصد) مبتلایان به زخم اثنی عشر ابراز نمودند. در حالی که بیش‌ترین علامت بیماران ازوفاژیتی (۸۷/۵ درصد) ترش کردن بودکه این یافته نیز کاملاً منطبق با نتایج مطالعه‌های مشابه است.^(۱)

در مجموع به نظر می‌رسد همگام با درمان‌های روزافزون برعلیه هلیکوباکترپیلوری، شیوع این میکروارگانیسم در ضایعه‌های مختلف گوارشی در منطقه قزوین نیز در حال تغییر و کاهش است و مطالعه‌های همه‌گیرشناختی گسترده در آینده می‌توانند کاهش شیوع بیماری‌های مرتبط با هلیکوباکترپیلوری را اثبات نمایند.

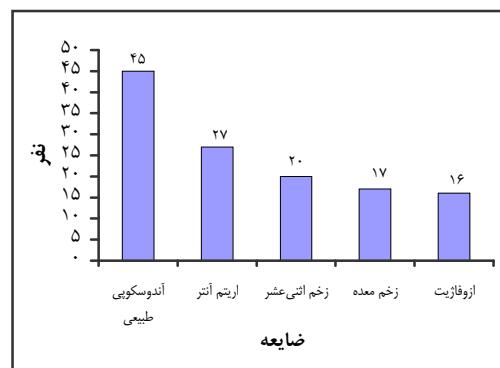
* سپاسگزاری :

از همکاری کارکنان بخش آندوسکوپی مرکز آموزشی-درمانی بوعلی سینای قزوین خانم‌ها حسینی، اکبری و آقای میرزاپی قدردانی می‌شود.

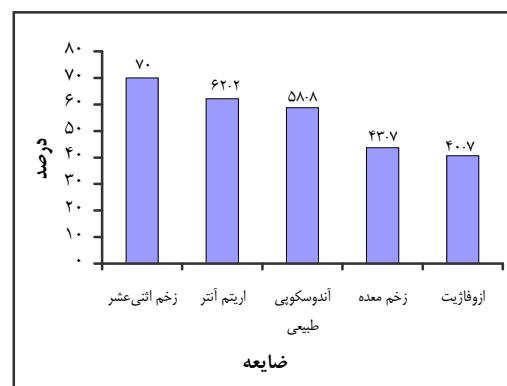
* مراجع :

1. Feldman M. Gastrointestinal and liver disease. 17th ed, USA, WB Saunders, 2002, 607-732
2. International Agency for Research on Cancers. Lyons, France, IARC, 1994, 61
3. Daneil W Foster, Harrison. Principle of internal medicine. 15th ed, New York, Mc Grow hill, 2001, 211
4. Borody TG, George IL. Helicobacter pylori in GI disease. Gastroentrology 1991; 1154

نمودار ۱- توزیع نسبی ضایعه‌های مختلف آندوسکوپی

نمودار ۲- میزان عفونت هلیکوباکترپیلوری در ضایعه‌های مختلف آندوسکوپی

* بحث و نتیجه‌گیری :

در این مطالعه شیوع کلی هلیکوباکترپیلوری در مراجعین به بخش آندوسکوپی ۵۴/۴ درصد بود که در بین ضایعه‌های مختلف، بیماران مبتلا به زخم اثنی عشر با ۷۰ درصد هلیکوباکترپیلوری مثبت، بالاترین میزان آلودگی با میکروارگانیسم را داشتند. این در حالی است که مطالعه‌های قدیمی تر شیوع هلیکوباکترپیلوری را در زخم اثنی عشر ۸۰ تا ۹۵ درصد ذکر نموده‌اند و در مطالعه‌های جدیدتر این میزان به ۳۰ تا ۶۰ درصد کاهش یافته است.^(۳) همچنین شیوع هلیکوباکترپیلوری در آندوسکوپی طبیعی ۲۰ تا ۶۰ درصد گزارش شده است.^(۴) در مطالعه حاضر نیز شیوع هلیکوباکترپیلوری در آندوسکوپی طبیعی ۶۲/۲ درصد بود.